

„SUCCULENTA“
 MAANDBLAAD VAN DE NEDERL. VEREENIGING VAN VETPIANTENVERZAMELAARS
 OPGERICHT 16 JUNI 1919 - GOEDGEKEURD BIJ KONINKL. BESLUIT VAN 15 SEPT. 1927

Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan: G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.	Redactie: G. D. DUURSMA. J. M. VAN DEN HOUTEN. Girorekening No. 133550 - HEESCH bij Oss.	Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat Adres: Mej. M. C. KARSTEN, TERBORG.
Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, <i>Voorzitter</i> , Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, <i>Secretaresse</i> , Terborg; S. P. C. VAN ROMUNDE, <i>Penning- meester</i> , Heesch bij Oss; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; J. M. VAN DEN HOUTEN, Rotterdam, Mathenesserlaan 364.		

OPUNTIA CANTERAI ARECHVALETA

door

Ds. BERTRAM. Bindersleben bij Erfurt.

Geen nieuweling is het, maar toch een plant, die in de verzamelingen bijna nergens meer te vinden is. In 1905 werd zij in de „Anales del Museo Nacional de Montevideo" beschreven door wijlen Prof. Dr. J. Arechavaleta in zijn „Flora Uruguayana", daarna naar mijn prachtig exemplaar gedetermineerd door mijn vriend Wilhelm Weingart (Georgenthal Thür.), die zich voor de nomenklatuur der Kaktussen zo verdienstelijk heeft gemaakt.

Waarom ik deze nu zo zeldzaam geworden Opuntia aan U, geëerde lezers, vertoon? Wel, de heer Krabbendam, mijn vriendelijke vertaler, heeft ze in het begin van haar rijke bloei — ze draagt dit jaar van Augustus tot nu (midden Desember) meer dan 120 grote, schitterend oranjekleurige bloemen — bij mij tijdens zijn bezoek aan Thüringen gezien. Hij zal het wel bevestigen, dat deze plant het verdient, opnieuw in onze verzamelingen te komen, ook al beschikt men over weinig ruimte.

Als ik het grote aantal Kaktusvrienden, die bijna alleen in de kamer kweken kunnen, hierbij neem, dan spreek ik de algemeen verbreide, maar verkeerde opvatting tegen, dat Opuntia's zich, enige uitzonderingen natuurlijk daargelaten, voor kamerkultuur niet zouden lenen door hun grootte en hun late bloeiwilligheid. Het moge zo zijn voor vele soorten, als b.v. de bekende Opuntia ficus indica, die als bomen zo hoog kunnen worden, maar van de

meer struikvormige zijn er vele geschikt, afgezien nog van hun decoratieve waarde, door hun vroege bloei ook in de kamer. De rood bloeiende *Opuntia Bergeriana* met haar brede schijven, die om haar vele bloemen tegenwoordig zo veel in onze kamers gevonden wordt, verliest het van *Opuntia Canterai* met haar slanke schijven, die het verdient om weer onze huisgenoot te worden.

Opuntia Canterai Arechavaleta.

Photo: P. Bertram.

Ofschoon zo'n plant, die als mijn nu 9 jaar oud exemplaar 1 1/2 M. hoog en meer dan 1 M. breed is, in de winter—'s zomers staat hij buiten — een heel raam opeist, ziet men de grote sierwaarde van de kaktussen het best, als men zich beperkt tot maar één goed vol ontwikkelde plant.

De hele kamer krijgt daardoor zijn door alle bezoekers bewonderde en door de gelukkige eigenaar dagelijks genoten betoverende tropiese sfeer.

Voor 't overige is onze Opuntia 's winters zelfs tevreden met een onverwarmd op het Noorden gelegen vertrek, ja, geeft de voorkeur aan een koele standplaats om te rusten, in een vorst-vrije kamer, een kelder. In de strenge winter van 1928/29 bleek me, dat de plant ook wel enige graden vorst verdraagt, zonder er iets van te lijden. Alleen moet zij, als alle sukkulenten, in de winter maar zo weinig gegoten worden, dat de grond niet geheel uitdroogt. Voor mijn grote koel overwinterde kuipplant is het voldoende van Oktober tot Maart 2 à 3 maal te gieten.

Een streng wetenschappelijke beschrijving, zoals die te vinden is in mijn bijdrage in het maandblad van „Das Deutsche Kakteen-Gesellschaft, Berlin" 1929, afl. 12, zal ik nu de lezers niet geven.

Behalve door haar bloemenpracht en de slanke voorname vorm der schijven krijgt Opuntia Canterai haar bekoorlijkheid door de fluweelachtig glanzende, donkergroene kleur, die in 't hartje van de zomer door de zonnestralen nog meer verdonkert en onder de witachtige areolen bijna violette strepen te voorschijn roept. Hier en daar komt een bronskleur. 's Winters loopt dat kleurenspeel weer tot een gelijkmatig rustig groen terug, en de plant krijgt, misschien wel om meer van de vochtigheid der lucht te profiteren, meer alleenstaande doornen, ook wel twee bij elkaar, die in 't voorjaar bij het hervatten van de groei, weer afvallen.

Het kweken en vermeerderen is zeer eenvoudig. Ze hoort thuis in het leemachtige kustzand van de La Plata Staten. Bij ons is ze dankbaar voor veel leem en zand, ook Haimhauser ijzerhoudend roodzand.

Stekken maken in houtskolen vlug wortels, ook in de winter, maar dan moeten ze warm staan. Voor de vlugge verbreiding van onze Opuntia helpt het, dat de in houtskolen recht op ingegraven steriele vruchten uit de bovenste areolen rondom de kelk 2 tot 4 scheuten maken, die dikwijls al in 't eerste jaar verbazend grote schijven worden. Omdat de plant zo vlug groeit, kan men zich zeker in 4 jaar over bloemen verheugen.

Mijn plant heeft door het afstaan van haar vruchten aan vrienden en bekenden het hare wel gedaan om deze heerlijke soort weer ingeburgerd te krijgen. Bepaald door de overvloedige bloei ontwikkelden de vruchten zich dit jaar slecht, de grootte der

bloemen bleef goed. De vruchten bleken niet groot, dik en stevig genoeg om als stek te dienen (Rotten).

De heer Krabbendam-Drumpt dank ik weer vriendelijk voor het vertalen van deze bijdrage.

ALOË'S.

V.

Salm-Dycks Monographie leerde ons vijf nieuwe Aloësoorten kennen, die echter van weinig belang voor ons zijn, namelijk: *A. caesia*, *A. consobrina*, *A. Ecklonis*, *A. grandidentata* en *A. microstigma*.

A. caesia, die in de Riviera algemeen wordt aangetroffen, is in Zuid-Afrika niet teruggevonden. Dr. Pole Evans houdt ze voor een natuurlijke bastaard. Hierop wijst ook het feit, dat ze in de Riviera wel rijkelijk bloeit, maar zelden of nooit rijp zaad voortbrengt.

A. consobrina is al evenmin terug te vinden, maar volgens de afbeelding, die Salm-Dyck ervan geeft, schijnt het eveneens een hybride te zijn met *A. tenuior* als een der stamouders.

A. Ecklonis had Salm-Dyck in 1836 uit zaad gekweekt, dat hij van Ecklon ontvangen had. doch zonder plaatsaanduiding. In het oosten van Transvaal schijnt deze soort algemeen te zijn, doch bij ons hebben we ze nog bij niemand aangetroffen. Ze hoort tot de groep der Lepto-aloë, heeft smalle bladeren en verdikte wortels.

A. grandidentata komt uit de buurt van de diamantstad Kimberley, terwijl *A. microstigma* in het Addobosch, het wilde dieren-reservaat, veelvuldig voorkomt en er de troepen olifanten tot voedsel dient.

Aloë Salm-Dyckiana was al in 1829 beschreven door Schultes in zijn boek: *Systema vegetabilis*. Het is een der meest decorative Aloë's, die er zijn en ze wordt zoowel in Zuid-Europa als in Zuid-Afrika veelvuldig gekweekt. Toch bleef haar herkomst tot 1915 onbekend. In dat jaar zag Dr. Pole Evans haar in groot aantal aan de Mosselbaai. Hier op hun natuurlijke standplaats viel het den ontdekker op, dat hij te doen had met een bastaard tusschen *A. ferox* en *A. arborescens*. De bloemtrossen zijn van een opvallende roode kleur, die als brandende fakkels helder opvlammen in het landschap.

In 1858 gaat Thomas Cooper naar de Kaap om in opdracht van de firma Saunders en The Royal Horticultural Society planten te verzamelen. Hij bracht een 8-tal nieuwe soorten mee. namelijk: Aloë Cooperi, *A. drepanophylla*, *A. macracantha*, *A. leptophylla*, *A. Greenii*, *A. pratensis*, *A. Sigmoidea* en *A. Thraskii*.

Daar ik van deze soorten tot heden geen exemplaren in mijn verzameling heb. zullen we de beschrijving hiervan moeten uitstellen.

Aloë Bainesii.

No. 22.

Photo: A. W. van den Houten. Kaapstad.

Omstreeks 1870 komen voor het eerst planten van de Reuzen Boomaloe. *Aloë Bainesii* naar Europa en verwekten daar groot opzien. De plant zelf is beschreven door Sir William Thiselton Dyer in het Engelsche tuinbouwblad. *The Gardeners Chronicle* van 1874. Hij heeft haar naar den ontdekker Baines benoemd, die haar te Natal vond, in de nabijheid van Greytown langs de bergheellingen van een zijriviertje der Tugela. die we ons uit de Boerenoorlogen nog wel zullen herinneren.

Op het oogenblik wordt *Aloë Bainesii* in Afrika veel gekweekt. Toch schijnt ze in Kaapstad al veel langer bekend te zijn geweest, want in den reeds meermalen genoemden Plantentuin te Kaapstad heeft men er een exemplaar van 50 voet hoogte van, dat zeker op een respectabelen leeftijd mag bogen. (Zie foto.) Deze boom bloeit slechts nu en dan en het vorig jaar ontving ik een partijtje zaad ervan, dat zijn weg reeds heeft gevonden naar heel wat liefhebbers in onze vereeniging. Zoolang de voorraad strekt, stel ik alsnog eenige zaden ter beschikking onzer leden. (Bij aanvraag s.v.p. 10 cts. in postzegels bijvoegen.)

Merkwaardig, dat de twee boomvormige Aloësoorten niet gezamenlijk worden aangetroffen, maar dat *Aloë dichotoma* aan de westkust van Zuid-Afrika voorkomt, en *Aloë Bainesii* in het oosten tot aan de kust van Port. Oost-Afrika.

De zaden zijn voorzien van een breeden vliezigen rand, waardoor ze gemakkelijk wegwaaien. Vielen alle zaden onder den boom neer, dan zou het gedrang er te groot worden en hadden ze geen van allen een behoorlijke kans. Nu strooit de wind ze her- en derwaarts heen. Mijn zaailingen van een vorig jaar zijn al aardige plantjes geworden. Ze komen op met cylindervormige blaadjes en pas in het tweede jaar krijgen de nieuwgevormde bladeren aan hun uiteinde tanden. Zoolang ze klein zijn, nemen ze nog niet veel ruimte in en zelfs al worden ze wat grooter, dan weet de ware liefhebber nog wel een plaatsje voor hen te vinden. Hoe langer men ze zelf heeft opgekweekt, hoe moeilijker men er afstand van kan doen. Trouwens de moeilijkheid der plaatsing geldt alleen voor de wintermaanden, want des zomers kan men ze gerust buiten zetten. En of het bij ons nu ook zulke reuzen zullen worden, valt nog te bezien.

V. D. H.

Zelf bezit ik thans:

Aloë aristata, *aculeata*, *Bainesii*, *brevifolia*, *candelabra*, *ciliata*, *delaetii*, *Dyeri*, *Davyana*, *Eru*, *ferox*, *globuliferum*, *hereroensis*, *Krapohlana*, *myriostigma*, *Marlothi*, *mitaeformis*, *nobilis*, *humilis*, *Peglerae*, *Pienari*, *petricola*, *praetoriensis*, *saponaria*, *striata*, *sessilifolia*, *succotrina*, *variegata*, *wickensii* en *tenuior*.

Wie kan ons helpen aan andere soorten, in ruil voor een of meer duplicaten van bovengenoemde? J. M. van den Houten, Mathenesserlaan 364, Rotterdam.

HET KWEEKEN VAN SUCCULENTEN UIT ZAAD.

II.

Over het eigenlijke zaaien valt niet veel te vertellen. De zaden worden zoo gelijkmatig mogelijk verdeeld, doch wanneer er enkele bij elkaar blijven liggen is dat ook niet zoo erg.

Het is goed niet te wijd uiteen te zaaien, een potje van vijf c.m. middellijn bijv. is groot genoeg voor een vijftig Echinocactuszaden. Het zaad wordt, naar den ouden tuinbouwregel, bedekt met een laagje fijn zand even dik als de zaadkorrel. Daaruit volgt, dat zeer fijn zaad, bijv. dat van Echeveria's, praktisch geen bedekking noodig heeft: even in den grond vastdrukken is voldoende. Nauwkeurig worden de soorten genummerd, iets dat eigenlijk van zelf spreekt, maar toch al te dikwijls op zoo slordige wijze gebeurt, dat later verwarring ontstaat. Na het ingraven van de potjes in den zaaibak wordt het geheel nog even met een verstuiver bespoten, waarna het bakje geheel gesloten wordt.

*Twee-jarige zaailingen van Mam. bocasana.
Het witte strookje rechts is. voor maatstaf, in centimeters verdeeld.
Rechts bovenaan een tweekoppig exemplaar.*

Nu is de warmte voorloopig onze voornaamste zorg.
Wanneer het bakje niet kunstmatig verwarmd kan worden

moeten wij het maar nemen, zooals de hemel het geeft en dat kan in het voorjaar dikwijls tegenvallen, doch bij kunstverwarming houden wij de bodemtemperatuur tusschen de 25 en 30° Celsius.

Een aquariumthermometer, een paar c.m. in den grond gestoken, geeft de warmte aan. Wie eenmaal begint te verwarmen moet dit de eerste weken regelmatig volhouden, daar de warmte zooveel mogelijk constant moet zijn.

Zoolang het zaad droog is kan het zonder schade groote temperatuurschommelingen doormaken, doch door de bevochtiging ontstaat groote gevoeligheid. Om de ontkieming te bevorderen komt het nu aan op vocht, warmte en gespannen lucht. Bij zonneschijn is het goed te schermen, al schijnen velen daar principieele bezwaren tegen te hebben. Deze „zonaanbidders" zeggen: „laat de zon maar branden, het is nog geen Mexico, nog lang geen Karroo".

Het ergste maken zij het nog, die bovendien voorstanders zijn van de „droogcultuur". Deze menschen zijn nog altijd van meening dat de ideale groeiplaats van succulenten de heete, kale bodem is. Wanneer wij zaaien willen we van de tien zaadjes, die wij van een soort zaaien, zoo mogelijk tien plantjes kweeken. In de natuur komt het niet op een paar zaadjes aan. Wij zagen reeds dat tal van soorten zeer veel zaad voortbrengen, doch wat komt er van die kwistige hoeveelheden terecht?

Bussier vond in Mexico 20 Etus. Corniger van bijna een meter hoog, iedere plant droeg circa 20 vruchten van 200 korrels, dat is dus een jaarlijksche productie van 4000 zaden.

Hij zocht in den omtrek naar jonge planten, doch kon er geen enkele vinden. Van de groote massa zaad komt in de natuur slechts een betrekkelijk klein deel tot ontkieming, en vooral van de Cactaceae en Liliaceae groeien alleen die plantjes door, die gekiemd zijn onder de natuurlijke beschutting van grassen en grootere planten.

Volgens Vaupel stond *Mam. rodantha Pfeifferii* in Mexico zoo tusschen het dorre, gele gras, dat de plant bijna niet te vinden was. Vele foto's van den laatsten tijd doen ons zien, dat de planten niet op den naakten bodem groeien.

Echinopsis bijv. is een bepaalde weideplant; *Melocactus* komt hier aan met het gras tusschen de dorens.

Zoo ziet men, dat wij nog niet zoo ver van de natuurlijke groeivoorwaarden af zijn, wanneer wij onze kiemplantjes beschutten tegen felle zonnestralen.

Wij zorgen dus dat ons zaaibakje voortdurend warm en vochtig is en houden het den eersten tijd geheel gesloten, waardoor gespannen lucht ontstaat; wij gaan dus „broeien". In het zaadje begint nu al spoedig het slapende leven te ontwaken, binnen de schaal ontwikkelt zich de kiem en deze breekt al spoedig uit het beschuttende omhulsel.

Door uitdrijving van den wortel barst de schaal vaneen en komt het plantje te voorschijn.

Laten wij nu deze kiemplant eens wat nader bezien.

De wortel wordt genoemd: de primaire wortel; de kiemstengel hypocotyl; de kiembladen of zaadlobben cotyledonen. De kiemplant is direct succulent. Hoe grooter en dikker de kiembladen zijn, des te dunner is de kiemstengel, bijv. bij de Mesems en de Opuntia's. Is de kiemstengel zeer dik, dan zijn de kiembladen soms zóó klein dat zij nauwelijks zichtbaar zijn, o.a. bij vele Mamillaria's.

Verder onderscheiden wij twee groote groepen, n.l. de één-zaadlobbigen of monocotyledonen en de meerzaadlobbigen of dicotyledonen.

Tot de monocotyledonen behooren o.a. alle Aloinae zoals Aloë, Gasteria, Haworthia. en verder ook de Agaven.

De cactussen zijn allen dicotyledonen, eveneens de Mesems en komen meestal op met twee kiembladen, soms met drie, een eigenaardigheid, die nog al eens voorkomt bij Opuntia's, een enkele keer bij hoogsucculente Mesems.

(Slot volgt).

C. BOMMELJÉ.

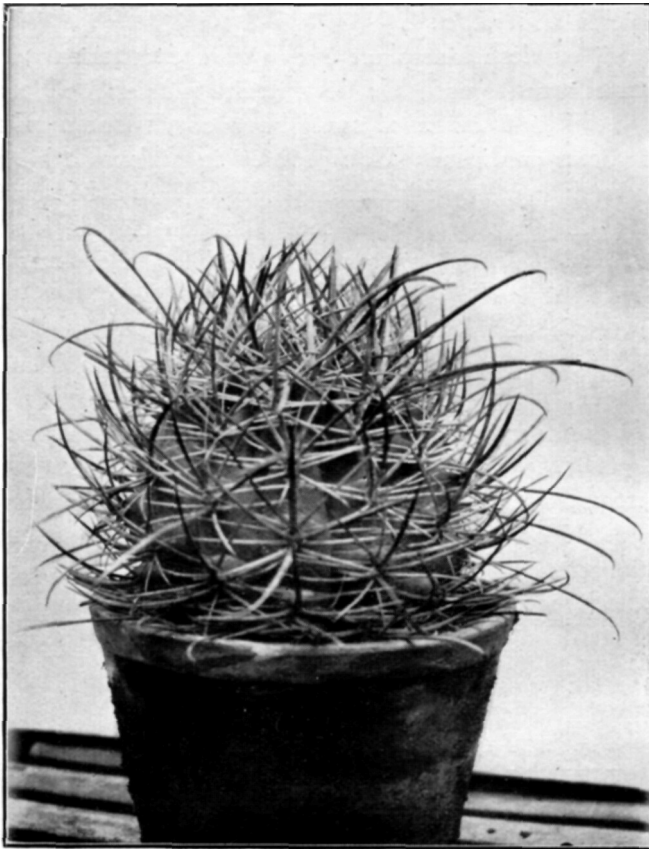
ECHINOCACTUS CYLINDRACEUS ENG.

Herinneringen aan een tentoonstelling blijven in den regel korter of langer bewaard, al naar gelang het tentoongestelde de mindere of meerdere belangstelling van den bezoeker heeft. De aanschouwing van een voorwerp, dat men op een tentoonstelling ten geschenke ontvangt, houdt de herinneringen levendig.

Ik ben ervan overtuigd, dat de edele geveer van de hierbij afgebeelde plant, geen lid onzer Vereeniging zijnde, ons blad toch onder de oogen krijgt en ik zeg Z.Ed. nogmaals vriendelijk dank voor de goede gave.

Zij, die de Utrechtsche tentoonstelling bezocht hebben, zullen

de plant zeker gezien hebben bij de expositie van de Firma Haage Jr. De Heer Haage had er slag van de aandacht van de bezoekers te trekken. De plant prikte nu eens met witachtige doorns en een oogenblik later waren de doorns vuurrood. Een bestuiving met water en in minder dan geen tijd werden de doorns al rooder en rooder.

Echinocactus cylindraceus.

Photo De Ringh.

Echinocactus cylindraceus Eng. (*Ferocactus acanthodes* Lem.) is afkomstig uit Zuid-Californië. De plant houdt van volle zon en 's winters een temperatuur van ongeveer 15° C.

De vorm is in jeugdtoestand kogelvormig, later groeit de plant eivormig en tenslotte zuilvormig uit. Van boven afgerond zijnde

is ze in het midden een weinig ingedeukt. In de holte, die hierdoor ontstaat, bevindt zich tamelijk veel geelachtige wol, terwijl de vele doorns, die over deze holte gebogen zijn, haar bijna aan het oog onttrekken.

De kleur der plant is zeegroen. Het aantal ribben varieert tusschen de 13 en 20, soms nog meer. Zij zijn door scherpe insnijdingen van elkaar gescheiden.

De areolen zijn met geelachtige wol bedekt, die later vergrauwt om op 't laatst geheel te verdwijnen.

De doorns, de grootste attractie van deze plant, zijn roodachtig of wit, voorzien van hoornkleurige punten. De ongeveer 12 gebogen randdoorns, waarvan de grootste 4 1/2 c.M. zijn, vertoonen, gelijk de hoorns van een bok, ringen en zijn afgeplat. Soms zijn nog eenige bijdoorns waar te nemen, die rolrond zijn. De midden-doorns, 4 in getal, zijn forscher dan de randdoorns. meten wel 7 c.M., zijn ook eenigszins gebogen terwijl de punten haakvormig zijn.

De plant bloeit op lateren leeftijd uit de areolen achter de bundels doorns. De bloem is ongeveer 5 c.M. lang en geel van kleur.

R.

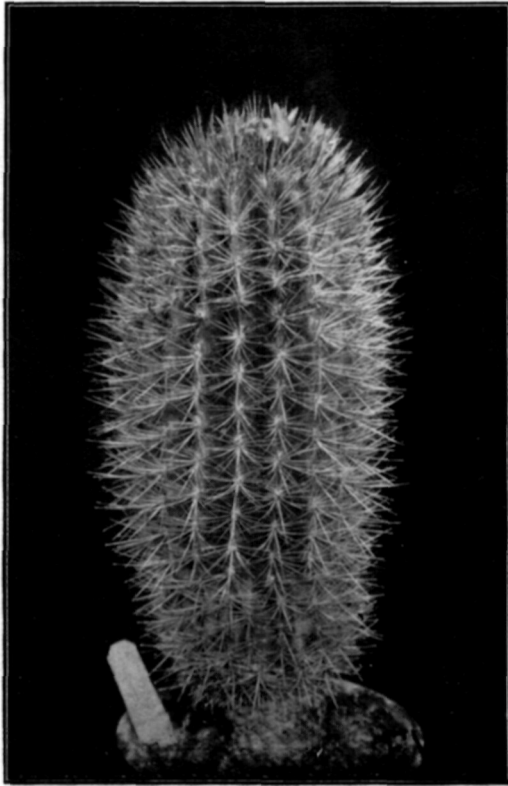
ECHINOCACTUS VILLOSUS.

Het was in Mei 1921 dat ik, nadat het plaatwerk „Bloeiende Cacteën", er nog eens op nagezien was, besloot mij bij meerdere cactussen ook een tweetal aan te schaffen afkomstig uit Chili, nl. de *Echinocactus accutissimus* (Plaat 133) en *Echinocactus chilensis* (Plaat 108).

Toen de planten in mijn bezit kwamen viel het niet erg mede en vooral de *chilensis* was een zeer minne plant. Bovendien waren alle doornen van de plant verwijderd, slechts op den top was nog eenig spoor van bedoorning aanwezig. Aan het stompje, ± 5 c.M. lang en 2 c.M. dik, was absoluut niet op te maken wat het voorstelde, als niet het bijgevoegde papiertje vermeld had „*Echinocactus chilensis*" had niemand dat geweten.

Hoewel ik er weinig hoop op had, werd het met de noodige zorg behandeld en scheen zij dat direct te waardeeren, want zij groeide flink op in tegenstelling met de *accutissimus* welke na een jaar het leven liet. De afgesneden bedoorning is nu echter nog, na zoovele jaren zeer goed te zien! Zij bleef voorspoedig

groeien en werd een zeer schoone plant, waar ik gaarne mijn aandacht aan gaf om haar door doornen geheel omhulde lichaam. Herhaaldelijk kwam bij mij echter de gedachte op; is dat nu chilensis? Vergeleek ik haar met de plaat, dan was daar geen gedachte van; zocht ik ze te vergelijken met de beschrijving, zoowel van de plaat als in Schelles handboek, dan klopte het

Echinocactus villosus.

evenmin! Dan maar gewacht tot zij bloemen vertoont en dan weer kijken. Tot zoolang blijft zij chilensis; maar wat zal het dan worden? Het heeft lang geduurd, maar dit voorjaar voldeed zij aan mijne wensch. Het werd zoo zoetjes aan tijd ook, de plant had een lengte van 27 c.M. bereikt. Nu kwamen de knoppen echter in groot getal te voorschijn. De bloemen waren niet groot, zij kwamen niet eens uit de doornen te voorschijn. Hun aangenaam roode kleur en hun groot aantal maakte echter

dat de plant voor mij nog in waarde toenam, doch zij deden mij tevens zien dat de naam chilensis in geen geval juist was.

Volgens de beschrijving moeten de bloemen dezer plant 4 c.M. lang en 4 c.M. groot zijn, terwijl hier de bloemen niet meer dan 2 1/2 c.M. lang waren en nog niet zoo groot. Van 4 Juni tot 24 Juni verschenen er ongeveer 30 bloemen, doch geen enkele kreeg grooter afmetingen. Men zal wel begrijpen, dat in deze tijd nog eens extra naar den naam dezer plant gezocht werd en tenslotte waren het twee namen die in aanmerking kwamen n.l. *Echinocactus castaneoides* en *Echinocactus villosus*. Eerstgenoemde staat aangegeven met 13 en meer ribben, laatstgenoemde 15 en meer, terwijl mijn plant 16 ribben telt. De villosus moet 12—16 randstekels hebben; de castanoides 16—20, terwijl ik aan verschillende stekelbundels 14—18 randstekels telde, terwijl de aangegeven getallen der middenstekels evenmin overeenkwam. Half September bespeurde ik dat de plant wederom ging bloeien en wel in nog grootere mate. Overal waar maar een plaatsje was, boven elke doornbundel kwamen de roode knopjes te voorschijn, bij sommige doornbundels zelfs twee. Van 4 October tot nu toe, 13 November, terwijl zij reeds ruim een week in de kamer staat, geeft zij geregeld hare bloemen en is voorloopig nog niet uitgeput. Ik heb ze weder aan een vergelijking onderworpen nu door het afsnijden eener bloem en ben dan eindelijk tot het resultaat gekomen dat mijn negen jaar gekweekte *Echinocactus chilensis* een *Echinocactus villosus* is. 't Is een mijner schoonste planten en nu zij nog de eigenschap bezit om langdurig en druk te bloeien is zij er mij niet te minder lief om.

Zwollerkerspel. 13 Nov. '30.

T. V.

PRIJSCOURANT GEHRENBECK.

In het December- en Januarinumner werd een mededeeling gedaan over een prijscourant der firma Otto Gehrenbeck in Argentïë.

Van verschillende zijden ontvingen wij evenwel bericht, dat de handelingen dezer firma niet tot tevredenheid stemmen; gelden moeten vooraf worden ingezonden, doch de planten blijven achterwege. Wij geven daarom onzen lezers in overweging geen bestellingen bij deze firma te doen, doch bij voorkeur alleen zaden en planten te betrekken van de kweekers die geregeld in „Succulenta” adverteeren.

G. D. D.

KAKTUSVADER ROTHER.

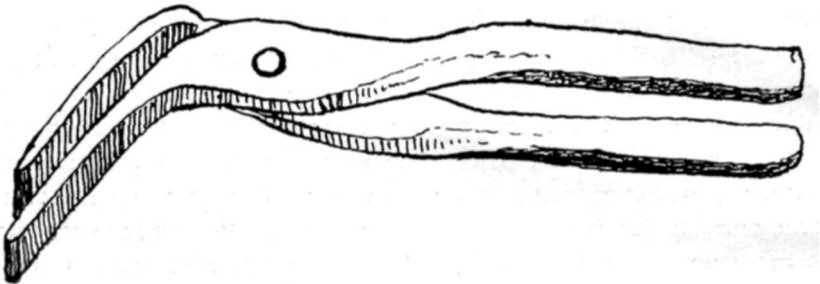
Wij verzuimden onder de afbeelding op blz. 4 van het Januari-nummer te vermelden, dat het cliché hiervan ons welwillend door de firma Friedrich Adolph Haage Junior te Erfurt ter beschikking werd gesteld.

Gaarne maken wij hiervan alsnog melding.

G. D. D.

EEN PRACTISCHE CACTUSTANG.

Wanneer men de potten verzetten moet, steekt men zich dikwijls aan de Cactusdoorns. Nu kreeg ik eens bezoek van den smid, die zeide: „wil ik een tang voor je maken, dat kost me geen half uur werk. Ik neem een ronde weekijzeren staaf; 't is zoo klaar". Toen ben ik meegegaan en 't was zooals hij zeide.

Hij maakte de onderste lip langer dan de bovenste, want dat was veel steviger in de behandeling. Wat heb ik daar een gemak mee ondervonden!

Probeer het ook! Ge kunt de handgrepen zoo lang laten maken als U wilt. En 't kostte mij dertig cent.

A. DULFER.

BOEKBESPREKING.

G. D. Duursma. Succulenten in Beeld en Woord. Prijs gebonden f 9.50, „Kosmos" Amsterdam—„Floralia" Haarlem.

Plaatjes en nog eens plaatjes, dat is, wat we noodig hebben

om in den ongelooftelijken soortenrijkdom der succulenten thuis te geraken. Eene beschrijving, hoe volledig ze ook moge zijn, maar zonder afbeelding erbij, wat zegt ze ons eigenlijk en welke voorstelling maken we ons daarbij van de betreffende soort. Maar is er een natuurgetrouwe afbeelding bij, dan vult deze de onvermijdelijke tekortkomingen der beschrijving op de meest gelukkige wijze aan. En nu ligt daar voor ons een buitengewoon fraai plaatwerk met 450 afbeeldingen, de meeste naar foto's, van cactussen en andere vetplanten, waaronder 5 in de natuurlijke kleuren en dit alles bijeengebracht en van korte bijschriften voorzien door den heer G. D. Duursma.

Goede wijn behoeft geen krans en we zouden kunnen volstaan met de simpele vermelding van het feit, dat de vruchtbare en welversneden pen van onzen volijverigen redacteur de succulentenliteratuur wederom met een nieuw werk verrijkt heeft.

Want al zijn vele foto's al eens eerder in *Floralia* of *Succulenta* gepubliceerd, we hebben hier inderdaad met een zeer geslaagde poging te doen om het waardevolle clichémateriaal, nog meer dan dit in het betreffelijke korte leven van een week- of maandblad het geval is, nader tot zijne bestemming te brengen. En we hebben bewondering voor de wijze, waarop het den schrijver gelukt is in de korte bijschriften, soms zelfs in enkele regels, het meest merkwaardige van de afgebeelde plant mede te deelen. Ieder die met zulk werk vertrouwd is, weet uit ervaring, hoe moeilijk het is in zoo gecomprimeerden vorm het meest esentieele bijeen te brengen. En daarin is de heer Duursma buitengewoon goed geslaagd, waarvoor we hem hier gaarne hulde brengen. Want we zijn ervan overtuigd, dat hij hiermede onze succulentenliefhebberij een dienst heeft bewezen. Bij het doorbladeren van dit boek zal, zooals het prospectus zegt, menigeen, die tot nu toe weinig aandacht aan dit soort planten schonk, ongetwijfeld onder de bekoring komen van deze merkwaardige en wonderlijke planten. Tenslotte een woord van lof voor de uitgevers, die dit boek fraai verzorgden, met een artistieke imitatielederen band en het drukten op gevoelig chamoispapier, waardoor het geheel een voornaam cachet kreeg en stellig voor geen enkele buitenlandsche uitgave behoeft onder te doen.

BAND VOOR JAARGANG 1930.

Nu de Jaargang 1930 compleet is heeft de uitgever gemeend ook thans weer een passend bandje beschikbaar te moeten stellen. Het is geheel gelijk aan den band voor de jaargangen 1928 en 1929. grijs linnen met vergulde letters met zwarte omlijsting. Op den ronden rug staat met vergulde letters

SUCCULENTA 1930.

Men zende de maandbladen met de bij dit nummer gevoegde inhoudsopgaaf *franco aan* den uitgever (Firma J. van Druten. Utrecht, Voorstraat 90) waarna men ze *franco* ingebonden terug ontvangt voor den prijs van f 1— (te storten op postrekening 46826). Ook voor den jaargang 1929 zijn nog enkele bandjes beschikbaar.

BESTUURSMEEDEDELINGEN.

Belangrijk bericht voor buitenlandsche leden. 1 Op de 17 Januari j.l. te Utrecht gehouden Alg. Vergadering is de contributie voor de leden in het buitenland van f 3.— op f 4.— per jaar gebracht, met terugwerkende kracht tot 1 Januari 1931.

Het Bestuur.

Unsren ausländischen Mitgliedern zur gefälligen Beachtung. Auf der am 17. Januar d.J. in Utrecht abgehaltenen Jahresversammlung wurde der Jahresbeitrag für die Mitglieder im Auslande von f 3.— auf f 4.— (vier Gulden) erhöht. mit rückwirkender Kraft bis 1. Januar 1931.

Die Vorstand.

Important notice for foreign membres. On last Annual Meeting, held in Utrecht January 17th. the yearly subscription (including membership) for members abroad is raised from f 3.— on f 4.— (**four** guilders. Dutch currency), to be dated back to January 1, 1931.

The Executive Board.

Adres van den penningmeester (Adresse des Kassenführers; address of the treasurer): S. P. C. van Romunde, HEESCH bij OSS (Holland).

Op de laatst gehouden Jaarvergadering is gebleken, dat er naar aanleiding van de in het Januari-nummer opgenomen wijziging in de bestuursfuncties onjuiste gevolgtrekkingen zijn gemaakt ten opzichte van den gewezen penningmeester, den heer van den

Houten, n.l. dat er bij de verdeling van een paar bestuursfuncties min of meer naar willekeur gehandeld zou zijn.

Wij stellen er prijs op mede te deelen, dat de heer van den Houten op de meest eervolle wijze van zijn functie als penningmeester ontheven is. onder dankbetuiging voor de belangrijke diensten, die hij in zijn kwaliteit van penningmeester aan de Vereeniging heeft bewezen. Reeds eenige jaren terug heeft hij verzocht een ander aan te wijzen, aan welk verzoek wij, in verband met de verkiezing van den heer van Romunde als bestuurslid, thans konden voldoen.

CONTRIBUTIE-BETALING.

Nogmaals maken wij U erop attent, dat de contributie te storten is op gironummer *No. 133550*, en als adres te vermelden is: PENNINGMEESTER NED. VEREEN. VAN VETPLANTENVERZAMELAARS „SUCCULENTA", te *Heesch bij Oss*. Bij *storting op giro* geen persoonsnaam vermelden.

Allen, die per postwissel aan den heer van den Houten betaalden of hun contributie in het oude jaar al gireerden, wordt hierbij medegedeeld, dat deze bedragen op het nieuwe adres zijn overgeboekt.

UIT DE AFDEELINGEN.

Kring Amsterdam.

Vergadering van den Kring Amsterdam op Vrijdag 13 Februari, 's avonds 8 uur. in Gebouw „Koningin Wilhelmina", Prinsengracht 1015.

Agenda:

1. Opening.
2. Jaarverslag Secretaris en Penningmeesteresse.
3. Verslag Jaarvergadering Utrecht.
4. Bespreking Lustrumviering.
5. Rondvraag en Sluiting.

Betaling contributie kring Amsterdam.

Leden welke hun contributie nog niet voldaan hebben kunnen dit alsnog doen door storting of overschrijving op Postgiro Mej. W. DRUIJVESTEIN 46759.

Kring 's-Gravenhage.

Vergadering op Zaterdag 11 Februari des avonds 8 uur in het gebouw Amicitia. Westeinde 15.

J. J. E. VAN DEN THOORN.

Kring 's-Gravenhage en Omstreken

FEESTVERGADERING.

In een vroolijk met hulst en groene takken versierde zaal van het gebouw Amicitia. herdacht de Kring 's-Gravenhage op 10 Januari j.l. zijn vijfjarig bestaan.

Reeds dadelijk bij het binnenkomen trok een fraai gekleurde presentielijst de aandacht en werd aan ieder der leden een feestlied uitgereikt. De theetafel stond gereed, dragend een keur van gebak, waarop de cactus, het cijfer 5 en de jaartallen 1926—1931 prijkten. De komst van den Voorzitter van Succulenta, den Heer de Ringh en van het zeer gewaardeerd oud-kringlid Mevrouw Schreuder, thans presidente van de Haarlemsche afdeeling. was een aardige verrassing.

Een opgewekte marsch, gespeeld door het strijkje, onder leiding van den Heer Felix Blumentritt. gediplomeerd pianist, bracht de aanwezigen in een gezellige feeststemming, welke nog werd verhoogd door het gezamenlijk zingen van het feestlied.

De Heer Verbeek Wolthuijs opende de vergadering en overhandigde mooie sering en tulpen aan de secretaresse, die ook reeds van Mevrouw Stark en van den Heer de Ringh een bloemenhulde had ontvangen. Na de toespraken van den Heer Verbeek Wolthuijs en den Heer de Ringh, die de voorgeschiedenis, het ontstaan en den vijfjarigen levensloop van den Kring schilderden, kwam het hoofdstuk van het programma aan de orde, n.l. „de feestrede" door den Heer Ed. Becht. Alle belangrijke en niet-belangrijke gebeurtenissen uit het leven van den Kring, passeerden op geestige wijze de revue. Aan het slot van de herhaaldelijk door applaus of gelach onderbroken rede, bood de Heer Becht. namens den Kring, den Voorzitter een souvenir aan, bestaande uit een etui met vulpen en vul... potlood, waarbij de wensch werd uitgesproken, dat de Heer Verbeek Wolthuijs deze instrumenten nog lange jaren in dienst en ten voordeele van Succulenta zou mogen gebruiken. Aan de secretaresse overhandigde de feestredenaar een fraaie bloemenmand en een stempel met stempelpussen, welke belde laatste voorwerpen een reeds lang door de Secretaresse gekoesterden wensch vervulden.

Hierna werd de thee rondgediend en gaf het strijkje eenige mooie muziekstukken ten beste: het zorgde verder den geheelen avond voor de vroolijkheid.

De Secretaresse bracht verslag uit over den toestand van den Kring, prees den aangenamen, vriendschappelijken toon, die de kringbijeenvkomsten steeds kenmerkt en de prettige verhouding met den Voorzitter en verzocht dezen laatsten als herinnering een paar reproducties van schilderijen van Spitzweg aan te willen nemen. Ook enkele gelukwenschen, waaronder een zéér waardeerdend schrijven van den Heer Duursma werden voorgelezen. Daarna reciteerde Mevr. Cohen en Mej. van den Thoorn een a. b. c., waarin bijna alle kringleden werden toegesproken.

Op bijzondere wijze werden een groot aantal planten, geschonken door den Heer Scheffer verloot, als verrassing was daaronder ook een bloeiende nachtcactus, kunstig en natuurgetrouw geborduurd op een kussen van zwart fluweel, door de echtgenoot van den Heer Ligtfoot.

Hiermede was het einde bereikt van de feestelijke en zéér goed geslaagde viering van het eerste lustrum van den Kring 's-Gravenhage.

J. J. E. VAN DEN THOORN.

Kring Haarlem en Omstreken.

Nadat ongeveer 8 uur de voorzitter, Mevr. Schreuder, de vergadering geopend had, werd overgegaan tot punt 1 der agenda: een lezing van den heer C. J. J. Brouwer over cactus- en vetplanten, verduidelijkt door lantaarnplaatjes. Vooraf zij vermeld, dat deze schitterende plaatjes welwillend afgestaan waren door den heer de Smit uit den Haag, waarvoor we hem bij deze onzen hartelijken dank betuigen.

Als nummer één vertoonde de heer Brouwer ons een plaatje, voorstellende de Westelijke Staten van N. Amerika en Mexico, de groeiplaatsen bij uitnemendheid voor cactus. In verband hiermede werden besproken de verschillende temperaturen, waaruit bleek, dat onze gedoomde vrienden tot zelfs aan de sneeuw-grens gedijen. Een zeer voorname factor voor goede groei en bloei is echter het licht. Hoc intenser, hoe beter. Hieruit volgt dus, dat onze planten in den winter een behoorlijk lage temperatuur kunnen verdragen en zooveel mogelijk van het weinige licht moeten kunnen profiteren.

Na deze inleiding werden we vergast op een prachtige serie bloeiende cactussen, waarbij de spreker ons veel nieuws wist te vertellen.

Hierna werd gepauzeerd.

Tijdens deze pauze was er gelegenheid importen te bestellen tegen zeer lagen prijs.

Hiertoe zijn we in de gelegenheid gesteld door Dr. Knip uit Hoek van Holland. Genoemde heer zal een bestelling verzorgen voor den Kring den Haag en is bereid tegelijk voor onzen Kring planten te importeeren. Onzen hartelijken dank voor deze vriendelijke bemoeiingen.

Verder gaven zich nog op 4 nieuwe kringleden, waaronder 3 voor „Succulenta". Een prachtig begin dus voor 1931. Moge de groei zoo blijven doorgaan.

Na de pauze hervatte de heer Brouwer zijn interessante causerie, nu meer in het bijzonder over vetplanten, waarvan weer zeer mooie plaatjes aanwezig waren.

Een woord van hartelijken dank aan den heer Brouwer is hier op zijn plaats, niet alleen voor zijn leerrijke lezing, maar ook voor alle moeite, die hij zich geheel belangeloos voor onze vereeniging getroost heeft. Een voorbeeld, dat terecht navolging verdient.

Tevens werd na de causerie nog besloten een afgevaardigde te sturen naar de Algem. vergadering op Zaterdag 17 Jan. '31 te Utrecht. Hiervoor werd aange-
wezen Mevr. Schreuder, die zich bereid verklaarde, dit werk op zich te nemen.

Na de rondvraag sloot de voorzitter ± half elf deze zeer geanimeerde en druk bezochte vergadering.

Kring Haarlem en Omstreken.

Vergadering op Vrijdag 20 Februari 1931 in Hotel Lion d'Or. (8 uur precies).

Agenda:

1. Opening.
2. Verslag van de Algemeene Vergadering.
3. Lezing van den heer J. Keyzer uit A'dam over „kamerkasjes".
4. Ruilbeurs.
5. Sluiting.

HET BESTUUR.

MUTATIES LEDENLIJST.

ADRESWIJZIGINGEN.

-). v. Gelder Scheffer. Amsterdam, v h. Amstelkade 75, thans Hunzestraat 45.
 J. Hageraats, v/h. Hilversum. Taludweg 91, thans Amsterdam Z.. Agamemnonstr. 57 hs.
 Mej. C. Schutte, Hilversum. Snelliuslaan 13. tijdelijk wonend te Delden (O.).
 Langestraat 12.
 R. H. van Elewout. v h. Rijswijk, Broekslootkade 74, thans Delft. Voorstraat 1.
 S. B. Zeverijn, Hilversum, v/h. Loosdrechtscheweg 35a. thans Gijsbrecht van
 Amstelstraat 358.
 C. A. van Malssen. Leiden, v/h. Resedastraat 20. thans p/a den heer Ph. de Nie,
 Utrechtsche Veer 11 a.
 Mej. A. H. C. van Staalduinen, v h. Hoek v. Holland, Prins Hendrikstraat 255.
 thans Scheurpolder bij Hoek v. Holland, Afdamdamd Scheur.
 C. G. Wagenaar. Utrecht, v/h. Zaagmolenkade 3. thans Lorentzlaan 12.
 H. van Westrienen, Voorburg, v h. Gemeente Gasfabriek, thans West Vlietweg 68.

NIEUWE LEDEN.

- A. Th. Jurjens. Amsterdam Z. Olympiaweg 80III.
 Mej. Suze Stoppelsteen, Amsterdam C, Prinsengracht 576.
 N. V. Holl. Zaadteelt & Zaadhandel, Dir. J. B. Wijs. Amsterdam C., Reguliers-
 dwarstraat 32—34.
 Ch. E. F. Kruger. Amsterdam, Corn. v. d. Lindenstraat 23.
 B. Faber. Oud-directeur der P.T.T.. Bergen op Zoom.
 G. H. Vreeman, Borculo, Voorstad.
 E. C.). Sparenburg. Doorn, Oranjelaan 4.
 R. Ubaghs, Industrieel, Villa „Sunny Home“, Eygelshoven (L.).
 Mevr. L. N. Vrijlandt-Bach. Leusden, post Hamersveld (Utr.).
 Mevr. G. Fuchs-van Reveen, Heemstede, Spaarnzichtlaan 4.
 N. van den Brink, Laren (N.-H.), Krommepad 21.
 Mevr. Arts. Nijmegen, Broerstraat 58.
 G. Blonk, Utrecht, Asterstraat 6.
 Mej. M. J. Hennevelt. Utrecht. Olijfboomstraat 22.
 Mevr. Meurs. Wassenaar, „De Luifel“. Wilhelminalaan 7 (park Kievit).
 Mevr. Beishuizen-Spandauw. Groningen. Kruitlaan 19.

RECTIFICATIES.

- Tj. Sijbrandij. Dordrecht. Krispijnscheweg 179 (in pl. van 169 rood).
 Ten gevolge van het onjuiste huisnummer werd dit adres in het November-nummer als
 onbestelbaar gequalificeerd.
 Mevr. Menko Kooperberg. Enschede, Rembrandtlaan 20 (niet Mej.).
 W. H. Elinga. den Helder. Dijkstraat 23 (in pl. van 17).
 F. J. Trarbach, Rotterdam, Schiedamsche singel 89b (in pl. van 41 a).
 J. Balkestein. Zwolle. Eerste Weidjesstraat 21 (niet Bolkestein).

BIBLIOTHEEK.

Adres: Chr. de Ringh, van Ostadelaan 23, Hilversum.